

15 DEC. 1921

No. 24.

26e Jaargang.

DE STER

HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896

Eere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in de menschen
een welbehagen!

Lucas 2 : 14

**Alle menschen kunnen zalig worden door gehoorzaamheid
aan het Evangelie.**

ORSON F. WHITNEY.

In 1300 heeft de onsterfelijke dichter Dante een groot werk geschreven: „De Goddelijke Komēdie”. In dit gedeelte van het werk waarin hij „de hel” beschrijft, schildert hij, hoe hij zelf — figuurlijk gesproken — door deze „plaats der verdoemden” gaat en daar, tot zijn ontzetting en verwondering, zulke groote geesten als Plato en andere oude dichters en denkers aantreft, geesten die hij zich tot voorbeeld genomen had. Op zijn vraag, waarom zij in deze plaats waren, antwoordden zij: „Wij zijn niet hier, omdat wij iets bijzonder slechts gedaan hebben, maar eenvoudig omdat wij in een tijd leefden, waarin het Evangelie niet op de aarde was en wij dus niet gedoopt konden worden! Daarom zijn wij verloren voor tijd en eeuwigheid, verdoemd zonder hoop op verlossing!” — Dat was alles, wat de filosoof van pl. m. 1300 op de vraag: „Wat geschiedt met hen, die sterven zonder het Evangelie gehoord te hebben?” te antwoorden hadden. Ook vandaag zijn noch godsdienst, noch filosofie in staat, een beler antwoord op deze gewichtige vraag te geven. Geloof u niet, mijne geliefde vrienden, dat het hoog tijd werd, een profeet van God in de wereld te zenden om weder het eeuwig Evangelie, de goddelijke barmhartigheid, op aarde te verkondigen? God zal nooit op dezelfde wijze handelen met kostbare menschenzielen als de filosofen uit de middeleeuwen leerden. Nooit zal Hij zoo onverstandig en onrechtvaardig zijn. De leeringen, waarvan ik zooveen sprak, zijn valsche leeringen van menschen. Christus noch Zijne Apostelen hebben zoiets geleerd. Integendeel. Johannes zegt in zijne openbaring duidelijk, dat de menschen naar hunne daden geoordeeld worden. Het is dus duidelijk, dat niemand gestraft kan worden voor een gelegenheid die hij niet had. Johannes zegt: „Ik zag de dooden,

beiden, groot en klein, staan voor God; en boeken werden geopend; en een ander Boek werd geopend, welke is het Boek des Levens. En de dooden werden geoordeeld naar het Schrift in de Boeken, naar hunne werken." —

Niettegenstaande deze duidelijke woorden heeft de kerk, nadat zij van de waarheid afgeweken was, die verschrikkelijke dwaalleer verkondigd, dat de menschen verdoemd werden, alleen omdat ze geen gelegenheid hadden het Evangelie aan te nemen. Zelfs leerden zij dat onschuldige kinderen, die sterven vóór dat zij besprenkeld zijn geworden, eveneens naar „de hel" gingen. Verder, dat de eene helft van het menschdom bestemd is om zalig te worden — zonder grond en verdienste — en de andere helft voorbestemd, verdoemd te worden — zonder oorzaak en schuld! En deze leer wordt vandaag nog door het Christendom geleerd. Werd het geen tijd, dat mannen als Joseph Smith in de wereld kwamen? Was het niet hoog tijd, dat het ware Evangelie weer gepredikt werd, het Evangelie van Christus? Het Evangelie van Johannes den Openbaarder? Alle menschen worden beloofd of bestraft naar de werken, die zij in het vleesch gedaan hebben — dit is niet alleen een leerstelling der „Mormonen", het is ook de leer van Christus en Zijne Apostelen.

„In mijns Vaders huis zijn vele woningen".

Wat bedoelde Jezus toen hij zeide: „In mijns Vaders huis zijn vele woningen; wanneer het niet zoo ware, zoude ik niet zeggen, ik ga heen u een plaats te bereiden?" Tegen wie sprak Hij deze woorden? Sprak Hij ze tegen de boozen en onboetvaardigen op aarde? Neen, Hij sprak met Zijne volgelingen, die zich bekeerd hadden en gedoopt waren; die hun kruis opgenomen hadden en Hem gevolgd waren. Maar aan diegenen, die tegen Jezus streden, werd geen belofte gemaakt.

Ook Paulus leerde, dat er in het Rijk Gods vele woningen waren. Hij zegt, er zijn hemelsche lichamen en aardsche lichamen, die aan heerlijkheid verschillen, zooals de zon verschilt van den maan. En gelijk de eene ster van de andere verschilt in heerlijkheid en glans, zoo zal ook de opstanding der dooden zijn.

Dit is dezelfde leer, die Joseph Smith in onzen tijd weergebracht heeft. Joseph Smith was zoowel Ziener als Profeet. Een Ziener is grooter als een Profeet. Een Ziener is een man, die de goddelijke dingen vooruit ziet, een Profeet kan ze slechts vooruit zeggen. Joseph Smith was beiden: een profeet en een Ziener. De Vader en de Zoon hebben hem bezocht en hij zag Hen door de gave van het gezicht. Niet met zijn vleeschelijke, maar met zijn geestelijke oogen. Dit is de eenige manier, waarop de menschen God kunnen zien. Er zijn menschen, die denken, dat een diepe denker ook de toekomst vooruit kan zien. Nog kort geleden had ik een boek in handen, waarin van den beroemden Russischen schrijver en filosoof Tolstoj, als een ziener gesproken werd, omdat hij met zijn gedachten in de toekomst kon doordringen. Maar dit is niet de gave van het gezicht. Een ziener heeft de gave, de dingen werkelijk te zien, zooals zij zien

later afspelen. — Wij lezen, hoe Mozes en Aäron, Nadab en Abihu en 70 van de ouderlingen Israëls op den berg Sinaï gingen en hoe zij daar God van aangezicht tot aangezicht zagen. Dit kon geschieden door de gave des gezichts. Door dezelfde gave die Joseph Smith, nà Christus de grootste mensch, die ooit op aarde leefde, bezat. De wereld waardeert hem vandaag nog niet, omdat zij hem niet kent. Maar hij heeft met God gesproken, heeft Hem gezien van aangezicht tot aangezicht, gelijk Mozes. Den 16en Februari 1832 werd hem en zijn metgezel Sidney Rigdon, het grootste gezicht geopenbaard, dat ooit aan eenig mensch gegeven werd. Het was een klare, duidelijke opheldering van datgene wat Paulus aanduidt als de drie Heerlijkheden na de opstanding. Deze twee mannen zagen de woningen van God, die bestemd zijn aan Zijne kinderen een woonplaats te bieden, behalve aan diegenen, die zóó diep gezonken zijn, dat zij niet eens den wensch koesteren, boete te doen — den zonen des verderfs.

De Zonen des Verderfs.

Hunne zonden kunnen niet vergeven worden, omdat zij geen berouw hebben. De geest van boetedoening kan hen niet bereiken. Wanneer zij berouw konden hebben, zouden zij gered kunnen worden, maar daar zij daartoe niet bekwaam zijn, kan de vergevende kracht hen niet bereiken. Er zou geen onvergeeflijke zonde bestaan, wanneer alle menschen in staat waren boete te doen.

Over de onbekwaamheid om berouw te hebben, zegt ons de groote Engelsche dichter Shakespeare in zijn treurspel „Hamlet”, het een en ander. Claudius, de broeder van den koning van Denemarken, had zijn broer vermoord, om diens koninkrijk te verkrijgen en zijn vrouw in bezit te nemen. Maar gewetenswroeging knaagt aan de ziel van den moordenaar — geen berouw, dat tot vergeving voert, maar de schrik die de schuldige voelt wanneer straf en vergelding in aantocht zijn.

Claudius knielt eindelijk neer om te bidden, maar hij kan slechts met zijne lippen bidden, want zijn hart is ver van God. De dichter laat hen zeggen:

„De woorden vliegen heen, en hebben geen zin,
 Woorden zonder zin, gaan nooit den Hemel in.
 Mijn misdaad is geschied — Maar ach, hoe, wat te bidden,
 Te keeren dit? — Vergeef aan mij mijn moord?
 Dit kan niet zijn; dewijl ik nog bezitter
 Der werkelijkheden ben waarom ik moordde,
 Mijn kroon, mijn macht-trots en mijn koningin.
 Wie de ergernis behoudt, wordt die vergeven?

Wat dan? Wat blijft? Beproeven wat berouw kan? Wat kan 't niet?
 Maar hoe kan 't helpen, wie berouw niet heeft?

(Hamlet, 3e akte, 3e tooneel.)

Ja, woorden zonder zin bereiken nooit den troon des Eeuwigen Vaders. Men kan geen berouw gevoelen en tegelijkertijd het onrechtmatig verkregen goed behouden. En wanneer iemand geen boete kan doen, dan is hij vanzelf ook niet te helpen. De eenigen, die

niet gered kunnen worden, zijn zij, die geen boete kunnen doen. En waarom? Omdat zij tegen zóóveel licht, macht en kennis gezondigd hebben, dat zij geheel en al aan de macht des Satans overgeleverd zijn. Het zijn degenen, die God gezien hebben, Zijn macht ondervonden hebben en deelachtig geworden zijn, die echter naderhand de kostbare parel in het stof werpen en haar vertrappen als iets dat geen waarde heeft. Dit zijn de zonen des verderfs; de eenigen, over wie de tweede dood macht zal hebben. Maar voordat zij tegen den Heiligen Geest konden zondigen, moesten zij Hem ontvangen hebben. Zij moeten eerst een lid van de kerk van Jezus Christus geweest zijn en het hoogere Priesterschap gedragen hebben. Ja, meer dan dat: zij moeten iedere slintel en iedere macht bezeten hebben, die hen geschikt gemaakt zou hebben om in de hemelsche heerlijkheid in te gaan. Dan, nadat een mensch zóó hoog gestaan heeft, nadat hij alle machten en krachten bezeten heeft en ze dan wegwerpt, zich omwendt en tegen God gaat strijden, dan wordt hij een Zoon des Verderfs.

De Hemelsche heerlijkheid

Maar alle anderen gaan niet verloren, wie zij ook mogen zijn. Zij zullen in een gedeelte van God's heerlijkheid kunnen zalig worden. Er is in God's rijk een hemelsche, een aardsche en een onderaardsche heerlijkheid. Zoals de glans en de heerlijkheid van zon, maan en sterren verschillen, zoo zal ook de opstanding der dooden en de toekomstige heerlijkheid der menschen zijn. Wie zullen nu in de hemelsche heerlijkheid ingaan; een heerlijkheid die aan den glans der zon gelijk is? Het zijn, in 't kort, diegenen die het Evangelie op deze aarde aannemen; geloof hebben in God en Jezus Christus, in Zijn woord en Zijne dienstknechten; die zich bekeeren en laten doopen door onderdompeling; die den Heiligen Geest ontvangen door oplegging der handen en die dezen Geest gedurende hun verdere leven behouden en naar zijn influisteringen handelen en wandelen. Zij zullen in 's Vaders rijk schitteren gelijk de zon. Zij zijn het „die alle dingen doen, zoo dikwijls als de Heer het hun zal gebieden." Hun behooren alle dingen en zij zijn erfgenamen van de hoogste hemelsche heerlijkheid.

De aardsche heerlijkheid.

Wie komen er in de aardsche heerlijkheid? een heerlijkheid die van de eerste verschilt als de zon van den maan, maar ook van de lagere zooals de ster van den maan verschilt? Het zijn zij, die het Evangelie niet hier op aarde aannemen, het echter in de geestenwereld ontvangen; diegenen die zonder wet gestorven zijn; ook de eerlijke menschen, die door menschenlist verblind werden, maar het Evangelie later toch aannamen, wanneer zij in de geestenwereld kwamen. Daar in de geestenwereld wordt eveneens het Evangelie gepredikt. Denkt even aan datgene, wat Petrus schrijft in zijn brief; dat Christus heengegaan was en de geesten in de gevangenis gepredikt had, die eertijds niet gelooven wilden, toen God in de dagen van Noach zooveel geduld had. In den tijd tusschen de kruisiging

en de opstanding van Christus ging Hij naar de geestenwereld, om de geesten het Evangelie te verkondigen, opdat zij „geoordeeld zouden worden naar den mensch in het vleesch, maar in den geest van God zonder leven.” Diegenen die het Evangelie eerst in de geestenwereld aannemen, zullen in de aardsche heerlijkheid ingaan. Zij hebben op aarde niet voor Christus en Zijn Rijk gestreden, al hebben zij over 't algemeen ook rechtschapen geleefd of zich van zware zonden onthouden. Zij hebben het Rijk verdiend, maar niet de kroon.

De onderaardsche heerlijkheid.

De bewoners van het onderaardsche rijk verschillen in heerlijkheid van het aardsche als de sterren van den maan. Dit zijn degenen „die in de hel geworpen worden, waarnit zij slechts komen kunnen, wanneer zij de laatste penning betaald hebben.” Misdadigers en booswichten van iedere soort. Nadat zij de laatste penning betaald hebben, zullen de deuren van hun gevangenis geopend worden en zij verkrijgen een heerlijkheid, die alles wat de menschen zich maar eenigszins kunnen voorstellen, nog overtreft. Dat is het wonderlijkste deel dezer leerstelling. Iedere ziel, hoe diep ook gezonken — uitgezonderd de zonen des verderfs — kan gered worden. „Mormonisme” is de eenige leer op aarde, die den menschen zulk een belofte brengt. „Mormonisme” spreekt met Autoriteit en wanneer wij deze leer verkondigen, dan wéten wij, waarvan wij spreken.

Een gelijkenis.

Ik voer eens over den Atlantischen Oceaen en had op het schip een hut, eerste klasse. Buiten mij bevonden zich nog ongeveer 100 anderen op dit deel van het schip. De 2e klasse herbergde zoowat tweemaal zooveel menschen als de 1e klasse en in het tusschendek bevonden er zich enige honderden. Ik bevond, dat de kamertjes in de 1e klasse, die door weinige gelukkigen in bezit waren genomen, er het beste uitzagen. Zij waren het gunstigst gelegen en van alle gemakken en veiligheidsmaatregelen voorzien. Spijzen en dranken waren van uitgelezen soort. Aan de passagiers werden alle mogelijke gunsten toegestaan. Zij mochten naar willekeur op het schip rondgaan, konden ongehinderd in de 2e klasse of op het tusschendek zich bewegen. Zij hadden dat alles betaald en waren daartoe gerechtigd.

Maar reeds in de 2e klasse bestonden deze rechten niet meer. De verzorging was niet zoo goed, de kamertjes niet zoo mooi, de vrijheid van beweging, beperkt. Wel mochten de reizigers op het tusschendek gaan, maar het verblijf in de 1e klasse was hen verboden. Op het tusschendek waren de voorwaarden nog ongunstiger. De reizigers van deze afdeeling mochten noch in de 2e, noch in de 1e klasse komen. Het voedsel was spaarzaam en niet erg goed. Zij hadden slechts voor de 3e klasse betaald en dit was alles, wat zij volgens recht konden eischen.

Deze verhoudingen maakten op mij een diepen indruk, daar men ze zoo goed kan vergelijken met de 3 heerlijkheden, waar aan iedere

ziel een plaats kan aangewezen worden, natuurlijk niet naar geld en aanzien, maar naar verdienste en getrouwheid aan God's geboden. Alle menschen worden naar hunne werken beloond en gestraft en verkrijgen dan een plaats in de eeuwige woningen van onzen Hemelschen Vader, volgens hun reinheid en intelligentie.

Nog meer licht.

Toen Joseph Smith deze wondervolle openbaring ontving, dacht hij misschien, dat het laatste woord daarmede gesproken was. De leer, dat slechts diegenen, die het Evangelie op aarde aangenomen hadden, de hemelsche heerlijkheid konden verkrijgen, nam hij als de geheele waarheid aan. Later had hij echter een ander visioen van de heerlijkheden na de opstanding. Hij zag het Hemelsche rijk en zijne heerlijkheden en daar zag hij tot zijn verbazing naast zijn vader en moeder ook zijn lang gestorven broeder Alvin, die in een tijd leefde en stierf, toen het Evangelie nog niet op aarde was. Joseph verwonderde zich, hoe hij in die hemelsche heerlijkheid gekomen was; daar hij zich toch niet had kunnen laten doopen ter vergeving zijner zonden; juist omdat in dien tijd het Evangelie nog niet hersteld was. Wel was Alvin een goed mensch geweest, misschien net zoo goed als Joseph zelf, maar hij was in de zelfde omstandigheid als Plato en vele andere hooge geesten, die leefden toen de duisternis nog de aarde bedekte. Daar hoorde Joseph de stem van God; deze verklaarde: „Al diegenen, die zonder kennis van het Evangelie gestorven zijn die het echter zouden aangenomen hebben, wanneer zij langer op de aarde gewoond hadden, zullen het Koninkrijk Gods beërven; ook al diegenen, die nog zullen sterven, zonder daarvan kennis gehad te hebben, die het echter ook van ganscher harte zouden hebben aangenomen, deze zullen dit rijk beërven; want Ik, de Heer, zal alle menschen oordeelen naar hunne daden en de verlangens huns harten.”

En ten aanzien van zulke heerlijke leerstellingen wordt ons door velen voor de voeten geworpen dat „Mormonisme” bekrompen is! Mijne vrienden, wanneer deze leer bekrompen is, waar moeten we er dan een vinden die ruimer denkt? Waar zullen we gerechtigheid, genade en barmhartigheid vinden, wanneer een leerstelling, die levenden en dooden verlost, bekrompen is? Deze leer zou bekrompen zijn? Het is de leer die de ruimste en verreikendste opvattingen heeft van al de leeringen die er ooit gepredikt geworden zijn. Zij werd reeds aan den eersten mensch, onzen Stamvader Adam geopenbaard; zij trotseerde alle stormen der tijden, schreed zegevierend door alle dalen en over alle hoogten van de geschiedenis der menschheid, kwam door den profeet Joseph Smith in deze laatste eeuw hier aan en staat nu aan de oevers der eeuwigheid. J. H.

**Een nieuwe getuige van den Christus.
Een onafhankelijk Geschrift.**

DR. JAMES E. TALMAGE.

De engel Moroni, die aan Joseph Smith, het bestaan en de plaats

van de gegraveerde platen, waarvan het Boek van Mormon is vertaald, bekend maakte, vertelde den Modernen Profeet dat de metalen bladzijden, de volheid van het eeuwig Evangelie bevatten, zooals het door den Zaligmaker gegeven was aan de vroegere bewoners van het westelijk vasteland. Het boek is méér, dan een serie annalen en kronieken.

Hoe waardevol het zichzelf ook bewezen mocht hebben, door het menschedom de geschiedenis van een ééns machtig, doch nu uitgestorven volk, te geven; door de oorsprong en beteekenis van zeden en gewoonten der gedegenereerde Indianen aan te toonen als bewijs van een meer verlicht verleden, door het verklaren van volkenkundige data, die anders zonder verband en onverklaarbaar waren — in deze opzichten zou het Boek van Mormon niets anders kunnen zijn dan een belangrijke bijdrage tot de menschelijke wetenschap, mogelijk van groote academische waarde, maar zeer zeker van weinig levenswaarde.

Geen verdediging zou geëischt kunnen worden voor verrassing, verworping of zelfs ongeloofvigheid over de aankondiging van een Boodschapper, gezonden van uit de tegenwoordigheid van God, om de menscheid weer in 't bezit te stellen van een geschiedenis van vorstendommen en koninkrijken, van volksverhuizingen en oorlogen, van steden, opgebouwd en vernield, en van de oprichting en den val van republieken.

De wonderbare tussehenkomst van Goddelijke Macht in zulk een geval gaaf zonder vermelding vooraf, en is schijnbaar een ontbrekend bestanddeel in het werkelijke element der noodzakelijkheid.

Het onschatbaar karakter van het boek van Mormon ligt in deszelfs onschendbaarheid als een verzameling van „Heilig Geschrift”, in oorsprong vertellend van de handelingen van God met de oude volken van het Westen, van het Goddelijk oogmerk, hen afzonderend op een eers! onbekend vasteland, van het onderwijzen en in praetijk brengen van het Evangelie, met al haar wetten en geboden, opgelegd door openbaring, geheel apart van de Bijbelsche Schriften, en in 't bijzonder van de ernstige getuigenis van een groot volk betreffende de verlossende dood en letterlijke opstanding van Jezus Christus, de Verlosser en Redder van het geslacht.

Het erkende oogmerk van Jehovah, door Lchi en zijn kolonie te leiden uit Jerusalem en te brengen over de groote wateren naar het Amerikaansche vasteland; was, om voor Zichzelf een stam van Israëlieten af te scheiden, die vrij zoude zijn van valsche tradities en bezoedelde leeringen van menschen; respecteerende de vastgestelde zending van Christus in het vleesch.

Zooals Mozes in de woestijn werd geleid en later op den bergtop, zooals Elia gedreven werd de eenzaamheid te zoeken in een spelonk, zoodat ieder de Goddelijke Stem beter zou kunnen hooren — zoo werd een volk afgezonderd in de „Nieuwe Wereld”, opdat het de geopenbaarde waarheid zoude leeren in haar eenvoud en klaarheid.

In den geest van God was het besloten dat het leven, de dood en opstanding van Zijn Eeniggeboren Zoon bevestigd zou worden door andere getuigen dan Galilea, Samaria en Judea. Toen Lehi en zijn volk door de woestijnen van Arabië trokken, openbaarde de Heer door visioenen en het bezoek van engelen aan den profeet en later aan Nephi, dat, 600 jaar later, de Zoon van den Eeuwigen Vader geboren zou worden uit de maagd van Nazareth, dat Hij de Verlosser der wereld zou zijn, dat een profeet hem zou voorafgaan, bekeering uitroepende tot het volk en hen doopende in de Jordaan, en dat 12 Apostelen, den Zaligmaker zouden vergezellen en voortgaan te onderwijzen en te bedienen na des Heeren dood en opstanding.

De leer van den komenden Christus en de noodzakelijkheid van bekeering en doop werd gepredikt door profeten gedurende 6 eeuwen van voorbereiding. Ten tijde van de geboorte van onzen Heiland te Bethlehem, werden de voorspelde teekens van de blijde gebeurtenis, waargenomen in Amerika, en het meest in 't ooglopend was de afwezigheid van duisternis tusschen 2 dagen. De tragedie van den Calvariënberg werd in het Westen bemerkt, zooals de profeten voorspeld hadden, door hevige aardbevingen en de voortdurende duisternis tusschen 2 nachten.

Het meest rechtvaardige deel van het volk werd gespaard; en aan een menigte van dezen, rond den Tempel verzameld, verscheen de gekruisigde en opgestane Heiland, met de plechtige roepstem van den Vader uit den hemel: Ziet Mijn geliefden Zoon in denwelken ik een welbehagen heb, in denwelken ik mijn naam verheerlijkt heb, hoort Hem!

Het volk keek op naar den hemel, „en ziet, zij zagen een mensch nederdaler uit den hemel; en hij was met een wit kleed gekleed, en hij kwam neder en stond te midden van hen en de oogen der geheele schare waren op hem gericht; en zij durfden hunne monden niet tot elkaar te openen, en wisten niet wat het beduidde; want zij dachten dat het een engel was, welke aan hen verscheen.

En hij strekte zijn hand uit en sprak tot het volk, zeggende: Ziet, ik ben Jezus Christus, van Wien de profeten getuigd hebben, dat hij in de wereld zoude komen.

Ik ben het licht en het leven der wereld; ik heb uit dien bitteren beker gedronken welken de Vader mij gegeven heeft; en ik heb den Vader verheerlijkt door de zonden der wereld op mij te nemen, waardoor ik van den beginne af in alle dingen aan den wil des Vaders onderworpen ben.”

Hij veroorloofde hen, te zien en te voelen, de wonden van het kruis in Zijne handen, voeten en zijde; en zij aanbaden Hem.

Het Boek van Mormon is een nieuwe en onafhankelijke getuige van de goddelijkheid van Jezus Christus en Zijn Evangelie, door hetwelk het geheele menschedom zalig kan worden door gehoorzaamheid, en zonder hetwelk niemand eén plaats kan bekomen in het Koninkrijk van God!

J. H.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
JOHN P. GILLYWHITE.

Assistent:
C. ZAPPEY.

Preekjes.

In het verhaal van de eerste Kerstmis, de grootste geboortedag welke plaats heeft gegrepen sedert de wereld begon, wordt ons verhaald dat Maria het Christuskindje nederlegde in een kribbe, omdat er geen plaats voor Hem in het logement te vinden was.

Als een kind was er geen plaats voor Hem in het logement, als een jongeling was er geen plaats in Israël, en als een man, veroordeeld door Pilatus, was er geen plaats voor Hem in de geheele wereld.

Het scheen alsof Hij gefaald had, de resultaten van Zijn leven gebrekkig en naakt waren, maar vandaag heeft de wereld duizenden kerken, geestelijke logementen, ter eere aan Zijne gedachtenis gebouwd.

De heerlijkheid voor volbrachte arbeid maakt de moeielijkheden die zich voordoen op den levensweg, niets beteekenend.

Eén van de moeielijkste lessen des levens is: te leeren niet te oordeelen.

Kom herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven. (Mattheus 11 : 28).

Roep Mij aan in den dag der benauwdheid; Ik zal u er uit helpen, en gij zult Mij eeren. (Psalm 50 : 15).

Het leven is voor ons grootendeels, wat wij zelve er van maken.

Voor hem die een opgeruimd gemoed heeft, is het vroolijk en licht. Voor den somberen is het duister en droef.

Gewoonlijk zien wij onzen eigen aard afgebeeld in de neigingen, die wij aan onze medemenschen toeschrijven. Zijn wij zelve twistziek, wij zullen denken dat zij het ook zijn; zijn wij haatdragend en onbarmhartig, zij zullen in ons oog dezelfde eigenschappen bezitten.

Weinigen zijn er welke geestelijke voordeelen hebben verkregen door voorspoed, maar velen kunnen getuigen dat tegenslag hen goed gedaan heeft.

Om goed en edel te zijn in het leven, is meer te begeeren dan lengte van dagen.

Waar geluk ligt niet zoozeer in hetgeen wij hebben, maar in hetgene wat wij zijn, niet in hetgene wat wij bezitten, maar in onze verhouding tegenover deze dingen.

J. P. L.

„Als zij nu de Ster zagen, verheugden zij zich met zeer groote vreugde”.

Deze woorden worden gebruikt door Mattheus in zijn Evangelie, om de gevoelens weer te geven, welke de drie wijzen uit het Oosten bevingen, toen zij de Ster zagen. De Ster, die zij in het Oosten hadden gezien en gevolgd waren en, toen zij in Jeruzalem aankwamen hen deed vragen. „Waar is de geboren Koning der Joden? want wij hebben gezien Zijne ster in 't Oosten, en zijn gekomen om Hem te aanbidden”

Dezelfde Ster welke Koning Herodes en geheel Jeruzalem met hem, ontroerde. De Ster wier verschijning alle Overpriesters en Schriftgeleerden des volks, op 's Konings bevel, bijeen deed vergaderen om de vraag te beantwoorden welke hem kwelde, namelijk: „waar de Christus geboren zoude worden.” Het antwoord liet niet lang op zich wachten. Natuurlijk niet, want hadden zij niet verwacht en hunne voorouders voor hen, dien Koning der Joden, dien Koning die zou komen in pracht en met praal en welke zou regeeren en alle andere Koningen te niet doen.

Geen wonder dat het antwoord, hetwelk Koning Herodes kreeg, hem ontroerde. Want het antwoord hetwelk de Overpriesters en Schriftgeleerden hem gaven was: „want alzoo is geschreven door den profet: En gij Bethlehem, gij land van Juda, zijt geenszins de minste onder de vorsten van Juda; want uit u zal de Leidsman voortkomen die mijn volk Israël weiden zal.”

Gods Zoon was geboren, de Zoon welke verkondigd was door de profeten van ouds, de Zoon die zooals geschreven staat, werelden geschapen had. De Zoon, gekomen om aarde en hemel te verzoenen. Gekomen om den mensch de gelegenheid te verschaffen, terug te keeren naar dien Vader vanwaar hij uitgegaan is. De Zoon geboren uit de maagd Maria en als Vader hebbende den God des hemels.

Juicht, o juicht gij volkren der aarde; juicht, o juicht gij die vóór dezen tijd het aardsehe met het eeuwige verwisseld hadt; juicht, o juicht gij millioenen ongeborenen, gij die zult komen tot deze aarde, dezen, proeftijd, deze leerschool. Juicht en geeft met luider stemme uwe blijdschap te kennen, want daar in den stal te Bethlehem was geboren de Zaligmaker der wereld.

In een stal, in een kribbe. O Israël, hadt gij niet anders voor uw Koning? Uw Koning, welke rond zou wandelen onder uw midden goed doende genezende de zieken, ziende makende de blinden. Hij die de lammet en kreupelen zou doen loopen, ja zelfs de dooden zou doen opstaan en bovenal de banden des doods zou verbreken. Hadt gij niets anders?

O, gij wijzen, gij die gewillig waart om naar de stem van God te luisteren, gij die in een droom gewaarschuwd werd door God om niet weder te keeren tot dien Herodes, dien aardsehen Koning, gij hadt goede redenen om verblijd te zijn en uzelfen te verhengen met zeer groote vreugde. Want gij wist dat Hij geboren was, de

Zoon van God, welke den lijdensweg zou bewandelen die naar Golgotha zou leiden. Golgotha het kruispunt, de lichtbaken voor het menschelijk geslacht.

Had er ooit in de geschiedenis dezer wereld zulk een gebeurtenis plaats gegrepen?

De stad van Enoch was in zijn geheel opgevaren naar den hemel, God had door vuur meermalen van den hemel gesproken, de wateren der Roode Zee waren gescheiden om de kinderen Israëls er droogvoets door te leiden. Gods macht was gemanifesteerd geworden op wonderlijke wijze toen het vuur de drie jonge mannen niet kon verteren, een Daniël was behouden door de kracht van omhoog, en vele wonderen en voornamen gebeurtenissen hadden plaats gegrepen, maar nog nooit had zulk een vreugde-gezang zich laten hooren als de Engelen in de velden van Judea zongen; nog nooit was zulk een groote blijde boodschap de volken verkondigd. Grote mannen hadden geleefd en velen hebben na dien het levenslicht aanschouwd, maar nog nooit was er één geboren of zal er één geboren worden, zooals Hij, de verlosser der menschheid, Hij die nooit een ijdel woord gesproken heeft.

Verblijdt u dan gij menschedom en geeft dan heerlijkheid aan Hem, den Koning der Koningen. Wandel in Zijne paden en laat af van de zonden en dwaalleer der wereld en volg Hem na. Hij die u in alles een voorbeeld is geweest. Dan, ja dan zult gij, na volbrachte arbeid, een woonplaats ontvangen bij Hem en voor eeuwig als Koningen en Priesters met Hem regeeren; verlost, geheiligd en verheven door Uw Heer en God, Jezus Christus.

C. Z.

Rijmpreekjes.

No. 10. De Drang naar het Westen.

Verlangt ge naar de bergen Zions? Drijft U dien drang naar 't Westen die ons Jesaja heeft voorspeld? Stuwt U dat innig zielsbegeeren, om meer van Jakobs God te leeren, om op te gaan naar 't Huis des Heeren, op bergkruin vastgesteld?

Vergun me U nog een vraag te stellen, voordat per boot gij gaat ontsnellen het „dierbaar plekje grond,” waarnaar Uw liefde wél mocht dingen, waarnaar Uw hart nog vaak zal dringen, omdat, zooals we in 't volkslied zingen, daar eens Uw wiegie stond.

Hoe zijn waar gij nu woont de leden, zijn zij bedilziek, ontevreden op geestelijk gebied? Gij zult hen zóó in Zion vinden, waarom er doekjes om te winden? want Zion is precies, m'n vrienden, zooals 'n oog het ziet.

Wordt ge misschien in de Vertakking, waar ge nu woont, geloofsverzwakking heel zelden slechts gewaar? Ziet ge de meeste leden streven naar beter, reiner, hooger leven? — Zóó vindt ge 't volk in Zions drevén! 't Is hier precies als daar!

Ons eigen innerlijke wezen is wat we in onze omgeving lezen in

't gader-oord der Kerk. Brengt Zion meê in 't hart, m'n vrienden, dan zal Uw hart hier Zion vinden, en zal Uw streven zich verbinden met Zions heilig Werk.

· Salt Lake City, Utah.

FRANK I. KOOYMAN.

Verslag van de Arnhemse Conferentie.

De Arnhemse conferentie werd den 20sten November gehouden. Zaterdagmiddag, in de gewone zaal Bakkerstraat 60, vergaderden de zendelingen. De Zendings-president en 15 zendelingen waren tegenwoordig. Gods geest werd in ruime mate genoten en vele wijze onderrichtingen en raadgevingen werden door President Lillywhite aan de zendelingen gegeven.

Dien zelliden avond 7 uur werd met de eerste vergadering van de conferentie aangevangen door het zingen van lied 38. Gebeden door ouderling Heiko Boekweg. Voortgezet door het zingen van lied 127.

Conferentie-president Adrianus van Tussenbroek heette alle aanwezigen hartelijk welkom en sprak zijn blijdschap uit om zooveel zendelingen tegenwoordig te zien.

De eerste spreker ouderling Leendert van Beekum van Dordrecht getuigde dat het Evangelie de grootste schat op aarde is en het voorwaar een voorrecht genoemd mag worden om een getuigenis van hetzelfde te bezitten en uit te gaan en de wereld bekeering toe te roepen. Bekeering is zulk een groot beginsel, een beginsel hetwelk wij iederen dag van ons leven noodig hebben en wij iederen dag van ons leven in praktijk moeten brengen, willen wij terugkeeren in de tegenwoordigheid van God.

De volgende spreker, ouderling Hyrum Dallinga van Leiden, waarschuwde de vergaderden om toch vooral gehoor te geven aan de roepstem van den Almachtige en niet te wachten totdat het te laat is, gelijk het was als in de dagen van Noach, maar zich te bereiden voor den dag des oordeels.

Als naar gewoonte werden nu de autoriteiten der kerk voorgesteld en door de aanwezigen erkend en goedgekeurd door het opsteken der rechterhand.

Ouderling Abraham Dalebout, conferentie-president van Rotterdam, kwam nu aan het woord en verhaalde in welken toestand hij zich bevond toen hij de reïne klanken van het Evangelie voor het eerst hoorde. „Ik kon niet anders”, zeide president Dalebout, „als uitroepen gelijk de kamerling van ouds, „wat verhindert mij om gedoopt te worden.” Laten wij toch leven voor en met het Evangelie. Deze „kracht Gods tot zaligheid” is de hoofdzaak van het menscheijk bestaan. Gij heiligen gij zijt verantwoordelijk naarmate gij het licht begrijpt en de getuigenis welke gij ontvangen hebt.”

Ouderling John. P. Lillywhite, president der Nederlandsch-Belgische Zending, welke nu het woord kreeg, verklaarde dat het Evangelie

een wonderbare begeerte opwekt, bij een iegelijk die het probeert te leven, om nader tot God te komen. Het Evangelie is hetgene wat ons in kennis brengt met God en Zijn Koninkrijk. Door gehoorzaamheid aan de wetten Gods te betoonen, kunnen wij kennis en zaligheid verkrijgen. Er is geen zaligheid buiten den Zoon van God. Er zijn genootschappen genoeg die beweren den weg te bezitten die tot zaligheid leidt, maar inplaats van te leeren de leeringen door Christus geleerd, leeren zij beginselen samengesteld door menschen.

In deze der laatste dagen heeft de God des Hemels wederom Zijne dienstknechten uitgezonden om den weg, den waren weg, bekend te maken. Dienstknechten die in Zijnen naam handelen en welke kunnen zeggen „aldus spreekt de Heere, Heere.” Jezus en Zijne apostelen hadden de autoriteit om het Evangelie te prediken en de verordeningen te bedienen. Na het zoenoffer gebracht door onzen Heiland en na het sterven van de apostelen, was er niemand die de autoriteit bezat om de verordeningen van het Evangelie te bedienen. Daarvoor was het noodig dat in deze der laatste dagen opnieuw van den hemel gesproken werd.

Gij heiligen, die het verbond met uw Vader gesloten hebt, gij zijt wel gedoopt, maar nog niet zalig. Verstaat wel, dit is een levenslangen strijd. Laal ons trachten de overwinning te behalen.

Na het zingen van lied 193, eindigde ouderling Barton J. Needham met dankzegging.

Zondagmorgen werd de vergadering in het „Centraal Gebouw” aangevangen met het zingen van lied 41; en gebeden door ouderling Cornelius Zappey. Verder voortgezet door het zingen van lied 6.

Conferentie-president Adrianus van Tussenbroek sprak wederom de aanwezigen woorden van welkom toe.

Ouderling Heiko Boekweg van Haarlem vermaande de heiligen om toch vooral gehoorzaamheid te betoonen aan de wetten gegeven door den Almachtige en getuigde dat door de liefde Gods, alle menschen zalig kunnen worden, maar alleen door gehoorzaamheid aan de verordeningen daar gezet door Hem, die Hemel en Aarde geschapen heeft.

Ouderling Pieter S. Mietus van Rotterdam, welke nu aan het woord kwam, sprak een krachtige getuigenis uit en gaf de heiligen de goede raadgeving om toch elkander lief te hebben en elkander te steunen in den strijd des levens, en voort te gaan op het ingeslagen pad van het Evangelie.

Ouderling Samuel R. Carpenter van Utrecht, verbaasde de aanwezigen met zijn kennis en uitspraak van de Hollandsche taal, welke hij zoo duidelijk en prachtig gebruikte in het aantoonen, dat den God die de Heiligen der Laatste Dagen dienen en eere toebrengen, inderdaad een Vader voor Zijn kinderen is. Een persoonlijk Wezen van vleesch en been, alhoewel verheerlijkt.

Ouderling Adriaan Slinging van Amsterdam verzocht de aanwezigen hun aandacht voor een oogenblik te bepalen op de verdeeldheid die in de wereld heerscht op godsdienstig gebied, en verklaarde op

duidelijke wijze de noodzakelijkheid van het opnieuw geopenbaarde Evangelie.

De laatste spreker van dezen morgen was ouderling Ale Westra, president van de Groningsche conferentie, welke de ongehoorzaamheid aanhaalde van het oude Israël. Hoe God hen waarschuwde en niet ophield hen tot bekeering te roepen. De lankmoedigheid Gods is wederom bewezen in deze der laatste dagen. De waarschuwing is dezelfde als ze was in de dagen van het oude Israël, dezelfde als ze was in de dagen van Johannes: „Bekeert u, bekeert u.”

Ten slotte werd lied 63 gezongen, waarna ouderling Ruben R. Cardwell eindigde met dankzegging.

De middagvergadering werd geopend door het zingen van lied 15. Door ouderling Leendert van Beekum werd gebeden. Lied 91 werd nu gezongen.

Ouderling Joseph van Leeuwen van Arnhem, de eerste spreker, verklaarde dat God nog dezelfde is als Hij was in de dagen van ouds. Dezelfde liefde welke de handelingen van God kenmerkte in de dagen van ouds kunnen gezien worden in Zijne handelingen met de kinderen der menschen vandaag. Heeft Hij niet opnieuw van den hemel gesproken en wederom in Zijn groote liefde de macht hersteld om de verordeningen van het Evangelie te bedienen.

Ouderling Cornelius Zappey ass.-redacteur van „De Ster” zeide, dat de Christenwereld zoo gaarne zegt dat Christus de Heer hun herde is, maar dat zij geheel en al falen om te wandelen in de paden door Hem geleerd.

Ouderling Adrianus van Tussenbroek, leider van de conferentie, wees de aanwezigen op de gewichtige beweringen welke de Heiligen der Laatste Dagen maken, namelijk: dat deze, de kerk van Jezus Christus de eenige is, welke den eenigen waren weg verkondigt en de macht en de autoriteit bezit om de verordeningen te bedienen die ingesteld zijn door den Vader. Spreker vermaande alle aanwezigen om toch te luisteren naar de roepstem van God.

Zendings-president John. P. Lillywhite, de laatste spreker dezer conferentie, verzocht de aanwezigen, als zij hem niet wilden gelooven, de geschriften van de apostelen van ouds te nemen om zijn woorden te toetsen, welke hij uit zou spreken ter verdediging van dit werk der laatste dagen. „Als gij oprecht zijt in uwe begeerte naar waarheid,” zeide spreker, „dan kunt gij de woorden van een Petrus, Jacobus, Johannes en een Paulus niet verwerpen. De beginselen geleerd door deze mannen Gods, zijn van kracht vandaag. Het moderne Christendom heeft Gods Woord verdraaid en verkracht. De woorden geuit door Paulus: „want daar zal een tijd zijn, wanneer zij de gezonde leer niet zullen verdragen,” worden zoo duidelijk bewaarheid in deze dagen.

O wereld, laat u niet verleiden door de geleerden dezer aarde, toets hunne woorden aan de woorden gesproken door den Zaligmaker en Zijne Apostelen en als uwe leeraren niet volgens de Wet spreken, verloochenen zij de kracht van God.

Wij Heiligen der Laatste Dagen gelooven in de openbaringen gegeven door God in de dagen van ouds en getuigen alzoo dat God in deze dagen Zijn wil openbaart, en zijn dankbaar voor het herstelde Evangelie."

Door het zingen van lied 166 werd deze welgeslaagde conferentie ten einde gebracht. Alle aanwezigen hadden genoten en waren verlijdt, vergaderd te zijn geweest.

Dankzegging door ouderling P. S. Mietus.

Indrukken onzer reis naar „Het Westen”.

Door WILLEM WOLTJER.

(Slot.)

Vier weken ben ik in Salt Lake City geweest. Broeder Jones kwam mij bezoeken en ik werd door hem uitgenoodigd mee naar Mount Pleasant te gaan, welke uitnoodiging ik aannam en ondervond daar, evenals bij de familie Daleboul, een hartelijke ontvangst. Daar vond ik ook broeder Seely terug, nog steeds een stijve voet hebbende, doch de onaangenaamheden der voet worden nu door de liefkoozingen zijner gade verzacht. Nu had ik ook het voorrecht de bergen van naderbij te bezichtigen en ben met broeder Jones' vader en broer mee naar hun kudde schapen geweest, waarvoor mij een drie-jarige ponnie werd gegeven die zoo vriendelijk was om dadelijk hard met mij weg te loopen en niet eens notitie nam dat mijn hoed onderweg afwaaide. Ik heb me gedurende de reis zoo goed mogelijk gehouden, doch ik was blij dat ik af kon slappen drie of vier maal voor we aan het kamp waren. Een splinternieuw zadel maakte het niet beter. We zouden den volgenden dag weder terug keeren, waar ik zeer leger op zag, maar wij bleven nog een dag langer, zoodat ik weer een beetje op verhaal was gekomen. O, ik kan u heel wat verhalen van dien rit, maar ik ben bang dat u het te lang zou herinneren, zoodat u mij zou uittachen als ik weer in Holland terugkom. De bergen waren prachtig begroeid hier en daar en sneeuw lag nog op hun top, waar we doorgetrokken zijn.

Thans zit ik te Monroe in Sevier County, Utah, waar ik arbeid als manager in een grocery store, of kruidenier, mooi vak hé, en gevoel mij hier al aardig thuis. We hadden hier een conferentie, waar ook ik het voorrecht had om te spreken en ik aller harten gewonnen heb, behalve der meisjes, is dat niet vreemd? De menschen zijn hier zeer aardig en ik zou mij hier wel voor goed willen vestigen, hoewel het maar een klein plaatsje is van 1700 inwoners. Ze hebben mij hier aan het werk gezet en ben nu huisbezoek-leeraar geworden, en heb voor veertien dagen geleden weer in de vergadering gesproken en eergisteren in een Cottage meeting, zoodat u kunt zien dat ik het druk genoeg heb en gevoel me in zeker opzicht gelukkig en neem elke gelegenheid waar om het Evangelie te helpen bevorderen, waar ook hier veel ruimte voor is, vooral onder het jongere geslacht, en ik

gevoel me nog steeds onder den geest der zending, die ik hoop te mogen bewaren.

Amerika is een wondervol land vol van natuurschoon. Wij zijn ongeveer honderd mijlen ten zuiden van deze plaats geweest naar zeer bekend oord, Bryce Canyon genaamd, iets wondervots krijgt men daar te aanschouwen. De natuur heeft het zoo bewerkt door de eeuwen, dat het lijkt of er kasteelen en sterke vestingen gebouwd zijn en tempels en beelden van allerlei vormen en groepen; we hebben er eenige foto's van genomen. We reisden per auto, want er is geen reingelegenheid, en reden door prachtige canyons of bergpassen die op enkele plaatsen erg smal waren. Zeer hooge bergen zijn in deze buurt en de regens die juist waren gevallen hadden gedeelten van den weg weggewassen, dus kunt u zien dat het een aardige kracht heeft als het van die hooge bergen stroomt.

De menschen denken er h'er meer aan hun vacantedagen op aangename wijze door te brengen dan in Holland, d.w.z. de werkende stand krijgt er meer te genieten, en men vindt er niet dat nijpend gebrek wat zoo vaak in het oude werelddeel gezien wordt onder zelfs nog hard werkende menschen, hoewel het op het moment niet zoo goed is.

Voor de leden der kerk is het in vele opzichten te prefereren.

De verschillende hulpverenigingen zijn daar ten volle georganiseerd en men heeft er volop goede, zelfs uitmuntende talenten om alles voortdurend versch te houden. We hebben hier wondervolle zangers en zangeressen en musici, prachtige koren in verschillende wijken en vooral het Tabernakelkoor is iets bijzonder vermeldenswaardige.

In den Tabernakel wordt ten gunste der toeristen 's middags concert gegeven, wat dezen zeer op prijs stellen en de uitingen dezer zijn rimmer verschillend, maar allen spreken hun verbazing uit over dat instrument en dien speler. Aan dat orgel is niets vergeten, alle instrumenten worden daarin gehoord tot menschenstemmen op zoo duidelijke en schoone wijze, dat het is of men in droomland leeft.

Buiten de tempelen en tabernakel zijn de gelegenheden voor vergaderingen er veel beter en men wordt er met rust gelaten in eigen overtuiging, ja alle voorrechten die men op dat gebied kan bedenken zijn daar voorhanden.

Wel, geliefde broeders en zusters in het Evangelie, ik hoop u hiermede enigszins een blik naar bevrediging te hebben gegeven; weest standvastig in het onderhouden der geboden en helpt elkander de zwakheden te vergeven en te overwinnen en zonder twijfel zal Hij die in den hemel Zijne kinderen op deze aarde verhoort u vreugde in uwe zielen schenken. God zegene U, vaarwel.

Aangekomen.

Uit Zion zijn aangekomen en in de verschillende vertakkingen geplaatst: onderlingen Albertus Rond en Henry Neerings.